

ജ്ഞാനാശാസ
കംഗുലം.

සුගතො වාද සංග්‍රහව.

තොගොත්

හි තුන්සේ, නිකම්ම.

ලගත් ස්වාමීන්වතුන්ගේ තොගොත් ලවා

සම්පාදනයකොට

ඊ. පී. සිංහද මැනසිස් වන මම

වසන්

ලබ්‍යාධාර සන්ත්‍රාලයේදී

අම්බුගස්සා ප්‍රසිද්ධිකරනලදී.

මෙහි අයිතිවාසිකම මටම තාවාගන් නොවේ

1800

එහි පළමුකොට දැනිය සෘජුවම ප්‍රයෝජනකොට ඇතිවාහින් අප බුදුන්ගේ සිහි ගණයට ඇතුළත් වූ අසිනිතාරය සංකෂ්පයෙන් මෙහි දක්වනු ලැබේ.

සුභත තථාගත වර්ධනී චක්රවර්තී ඒ භාග්‍යවත්
අභිත් සමාන් සම්බුධ සඵල රජෙත්තමයානන්වත
න්සේ විසින් බෝමැඩ සම්පදෙහිම සත්සතිසවා අට
වැනි සතියෙහි අප්පල් තුඤ්ච වැඩිහිඳු ධර්ම ගාමිනී
රත්න සලකා දේශනාකර්මෙහි චන්දෝත්සාහයට
පැමිණිකල්හි දෘදහසක් සත්වල මහාබ්‍රහ්මයන්
පිරිවරණලද සනම්පත් මහාබ්‍රහ්මයාවිසින් “නසස්
තිවගහො ලොකො විතසසති වගහො ලොකො”
යනාදීන් කියා ධර්ම දේශනාවට ආරාධනා කළසේක්
බුදුදැසින් ලොව බලා බ්‍රහ්මාරාධනාව පිළිගෙන ඇ
සලමස පුණ්‍ය පොහෝදින බරණැස ඉසිපතනයට
වැඩ පස්වග මහණුන් ප්‍රධානකොට ඇති අටලොස්
කෙළක් බ්‍රහ්මයන්ට ධර්මාමාන පාතය කරවමින් දම්
සක්පැවතුම සුත්‍ර දේශනාව වදාර එතැන්පටන් පන්
සාළිස් හවිරුද්දක් මුලුල්ලෙහි සතරමාර ලොකයා
නට නිවන්පුර සිරිදුන් සෙසු බොහෝ දේශනාතබා
සුරිසිනාතක වැඩිහිඳු සුවිසි ධර්මදේශනාවක් කොට
සුවිසි අසංඛ්‍යයක් සඛයන්ට අමාමහනිවන් සිරිදි
වදාල සඵලයන් වගන්සේ—

“නියමානිත භික්ෂුවේ එවං දික්ඛිතබ්බං යෙසං
මයං පරිගුණජ්ඣාම චිවර පිණ්ඩපාත භෙදනාසන

ශිලානප්පච්චය ගෙසජ්ජපරිකාමාරා, නෙසං නෙකා
රා මහජ්ජලා හවිසුනති මහානිසංසා අමාකං චෙ
වායං පඤ්ඤා අවිඤ්ඤා හවිසුනති සඵලා අල
මෙව අප්පච්චාදෙන සමපාදෙතුහන්--

එදේගෙසින් මහණෙනි මේ ජීන ශාසනයෙහි
අභිද්ධජය දරන්නාවූ නොපවිසින් මෙසේ හික්මිය
සුක්කේය, අපි යම් ශ්‍රමිකයෙකු හෙයින්
ගේ විවර පිණිස පාන සෙනාසන ශිලානප්පනය බෙ
හෙත් පරිකර වලදන්නමෝද, ඔවුන්ගේ ඒ සත්කා
ර මහත්ඵලවේදද, මහානිසංස වේදද, අපගේ මේ
ප්‍රජාප්තවත් සිස්තොවේද, සිහිමොක්කසම්පත් ලැබී
මෙන් සඵලවේද, සිහිමොක්ක සැපතට කැඳවීමෙන්
සුමුදයක වේද, මෙසේ මහණෙනි නොපවිසින් හික්ම
ය සුක්කේය, මහණෙනි ආත්මාර්ථයගේ බලන්නවුන්
විසින් අප්‍රමාදව පිලසමාධි ප්‍රඥ යන ක්‍රමය ශික්ෂාව
සමපාදනය කරන්නට සුදුසුවන්නේය. පරාර්ථයගේ
මහණෙනි බලන්නවුන් විසින්ද, ආත්මාචි පරාචි
දෙකමගේ මහණෙනි බලන්නවුන් විසින්ද, පිලස
මාධි ප්‍රඥ යන ක්‍රමය ශික්ෂාව අප්‍රමාදව සමපාදනය
කරන්නට සුදුසුවන්නේයයි වදාරණලද්දේය.

තමුන්ගේම ප්‍රත්‍යක්ෂයකින්ගේද, සිහිමොක්ක
සම්පත් සංඛ්‍යාත ආත්මාචි පරාචි සෑදීමට හික්ම
නවිසින් අප්‍රමාදව සමපාදනය කරගන්නා සිදුන්
වදාල පිලසමාධි ප්‍රඥාසංඛ්‍යාත තුන්වැදාරුම්වූ ප්‍රති
පත්ති අතුරෙන් පළමුවන පිලමය ප්‍රතිපත්තියම
විස්තර මධ්‍යමහාර සංක්ෂේපයක් දක්වනු ලැබේ-

ගේ කෙසේදහන්

චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර වශයෙන් මිනිසුන් අනාවාර ආවාර අ

හෝවර හෝවර වශයෙන් සතර ප්‍රභේදයක් ඇති සභ්‍යාපනත්ස්වකයන්ගේ සුඛකිරීම් වශයෙන් පවත්නා ප්‍රාණමොක්‍ෂ සංවර සීලයද, වස්සුරුදී සද්දෙරට සමුද්‍ර ඉන්ද්‍රියමානසයෙහි ලොභාදිය නොඉපදවීම් වශයෙන් ඉන්ද්‍රියසංවර සීලයද, අනෙකනාදියෙන් තොරව බුඩ්ධි, චුබුඩ්ධි ශ්‍රාවකාදීන් විසින් පසස්නාලද දැනීමත් පසසෙවීම් සංවිකෘත ආර්ථිකාර්ථයක් සීලයද, පස්විකා පසසෙවීම් වශයෙන් ප්‍රත්‍යයසන්තිශ්‍රිත සීලයද; යන මේ සංඝායකයෙන් දක්වු සතරසංවරසීලය විස්තරගෙසින් ප්‍රාණිමොක්‍ෂ සංවර සීලයෙහි පිහිටිය වත් සතර අපායෙන්හා ජනිතර මරණාදිවූ සංසාර දුක්ඛත් මුදු සාධිමොක්‍ෂ සම්පතෙහි පිහිටුවනගෙසින් ප්‍රාණිමොක්‍ෂ සංවරසීලයනම් වේ—

එහි අනාචාරයහා ආචාරය කීමෙක්ද? අභොවරයහා භොවරය කීමෙක්ද? සීලයහා ආනිසංසය කීමෙක්ද? දුස්සීලතාවයහා අදිතව කීමෙක්ද? ඒ මේ මතු දක්වන ක්‍රමයෙන් දැනගනු—

“ආචාරභොවරසම්පතෙතා අනිච්ඡාචාරෙ අනිච්ඡාචාරෙ” —පෙ-සනාදීන් කායචාරයෙන් සිදුවන ත්‍රිවිධකාය දුශ්චරිතයහා වාග්චාරයෙන් සිදුවන චතුර්විධ වාග්දුශ්චරිතද කාය වාග්චාර දෙකින්ම සිදුවන සිංදු දුශ්චරිතකිරීම අනාචාරයනම් වෙයි. සිංදු දුස්සීලයම අනාචාරයනම්,

මේ ශාසනයෙහි ඇතම් භික්ෂුවක් ප්‍රත්‍යය උපදවනපිණිස මිනිසුන්ට ප්‍රයෝජනවත්වු හුදාදුදීමෙන්හෝ නල්නලභාදී පත්‍ර දීමෙන්හෝ සපු දුනකේ කණෙරු ආදී මල් දීමෙන්හෝ කොස් පොල් පුහුල් ආදී එළ දීමෙන්හෝ ඇඟ ඉලීමට සුදුසු සුඛ දීමෙන් හෝ නමා දෑසයෙකුසේ නිවසානගෙහ තබා දුෂ

කම්පනාවෙන් හෝ අනුන් උසස්කොට බණන ලාමක ප්‍රතීයෙන් හෝ මුග්ගසුපයන් වැනි සැබෑ බොරු භික්ෂු කථාවෙන් හෝ ගිහිනගේ දරුවන් වැඩිමෙන් හෝ ගිහිනගේ පන්තසුන්ගෙන් ග්‍රාමානතර දේශානතර යන හසුන් මෙහෙවරින් හෝ ගිහිනගේ හසුන්ගෙන ගමීන්ගමට යන පා මෙහෙවරින් හෝ වෛද්‍ය නිකායානු භාණ්ඩාගාරික වස්තු ගොපනාදී යෙන් හෝ එක්ගෙයකින් ලත් දෙය අතින් ගෙයකට දීම සංඛ්‍යාත පිණ්ඩ ප්‍රතිපිණ්ඩයෙන් හෝ ආමිසයක් දුන්නෙන්ට තෙමේත් ආමිසදීම සංඛ්‍යාත දුතානුප්‍රද නාදී බුදුන් විසින් ගනී කොට හරණලද මිත්තජීව යෙන් ජීවිකාව කෙරේද, මේ අනාචාරයයි දනුනු—

“තත්ති කතමො ආචරෙ කාසිකො අවිතික්කමො”—පෙ—ආචාරය කීමයන් ත්‍රිවිධකාය දුඤ්චරිත නොකිරීමය වතුරවිධ වාග්දුඤ්චරිත නොබිඤ්චය කාය වාක් දුඤ්චරිත දෙකම නොකිරීමය යන මේ ආචාරනම් ඛේ-ප්‍රත්‍යය උපදවන පිණිස පුණ්දබුද්ධි ආදි වූ යට කියනලද සියලු අනාචාරයන් දුරුවීම හා සියලු සුචරිත පිරිම ආචාරනමැයි මෙසේ ආචාරය දනුනු—

තත්ති කතමො අගොචරෙ ඉධෙකලොචා වෙසිය ගොචරෙවා හොති—පෙ—යන්තේහි අගොචරනම් කවරයත්? ඇතම් භික්ෂුවක් ශ්‍රමණ්ඛවට අනුගරය කරවැව්නුදු පිරිසිදු ආඛ්‍යාස ඇත්තවුන්ට ගනීවට ගේතුවන බැව්නුදු නොචලෙඞ්ගසුතයයි කියනලද වෙශ්‍යවන් ගොචරකොට ඇත්තේවේද, වදඹුවන් මලසැමියන් බැහැරගිය සැමියන් ඇත්තවුන් ගෝචරකොට ඇත්තේද, ස්වාමිකුලයට නොගොස් ගෙයි වැඩෙන මහලු කුමරියයි කියනලද ධුල්ල කුමාරිකා.

වන් ගොවරකොට ඇත්තේවේද, උත්සන්නවූ අවුප
 සන්න කෙලෙස් ඇතිබැවින්ද, ලොකාමිසකථා බහුල
 හෙයින්ද, නොඵලභීය සුත්තයෙහි කියනල පණ්ඩිතයන්
 ගොවරකොට ඇත්තේවේද, මෙහෙයින් උත්සන්න
 බ්‍රහ්මවර්යා ඇතිබැවින් මහණුදු එසේම බැවින් එක්
 වන් ඵලභීයමති බ්‍රහ්මවර්යාන්තරය විසඳාකි බැවින්
 නොඵලභීය සුත්තයෙහි කියනලද, මෙහෙයින් ගොවර
 කොටඇත්තේවේද, රසොචුන් අවිචිකාහෙයින් බ්‍රහ්ම
 වර්යාන්තරය කරබැවින් සුර සාලාවට නොඵලභී
 යසුතුයෙහි කියනලද, පාණාගාර ගොවරකොට ඇත්
 තේවේද, රජරජ මහාමාත්‍යයන්හා තිථිකයන්
 සමගද, ඒ තිථිකයින් කෙරෙහි හක්තිඇති ප්‍රත්‍ය
 දයක ශ්‍රාවකයන් සමගද, හිටිම ශික්ෂාවන්ට විපක්ෂවූ
 සංසර්ගයන් සුක්කව වෙසේද,

යම් කුලකෙණක් බුඩ්ධින්කෙරෙහි ශ්‍රද්ධා නැති
 හෙයින් අප්‍රසන්නවූ හෙවත් කම්ඵල ශ්‍රද්ධා නැත්තො
 න් අශ්‍රද්ධාවූ රත්තත්‍රයෙහි ප්‍රසාද නැත්තෙන් අප්‍රස
 න්නවූද, දසාක්‍රොම වසතුවෙන් ඡාය දැක්වීමෙන්
 සන්නාපිතය කෙරෙද්ද, අනම් කැමතිවෙද්ද, අතිත
 කැමතිවෙද්ද, අයොගඤ්ඤම කැමතිවෙද්ද, හස කැ
 මතිවෙද්ද, භික්ෂුභික්ෂුනි උපාසක උපාසිකා යන සිව්
 පිරිසට අනම්දිය කැමතිවෙද්ද, එබඳු කුලයන්
 සෙව්ද, උත්තිස්ස ජීවත්වේද, උත්තර ඵලභීයෙන් හ
 ප්‍රතය කෙරේද, නැවත නැවත යාමෙන් පසිරූපා
 සනය කෙරේද, මේ සියල්ලම අගොවරයෙහි වදාල
 සේක—මෙහි පංචකාමගුණ නිශ්‍රයබැවින් ශ්‍රමණධ
 මියට අක්‍රම නිශ්‍රයවූ වෙණුදින්ද, ලාභ සත්කාර නැ
 මති අසතිපාතයට හේතුවනබැවින් රජදරුවන්හා
 මහාමාත්‍යයන්ද, දිනිවිපාතියට හේතුවනබැවින්
 තිථිකයන්හා ශ්‍රාවකයන්ද, ශ්‍රද්ධාහීන විමතිහෙද,

දිය ඵලවතමැවින් අග්‍රභාදි කුලයන්ද, අනොවරනම්
වෙතිසි දතසුදු.

“තත්ත කතමො ගොචරො ඉධෙකච්චො න වෙසී
සනොවරොවා හොති—පෙ—සද්ධෙසින් අනොවර
නිදේශසෙහි අනොවරයයි දැක්වූ වෙශාවිධව පු
ලේලකුමාරික පණ්ඩක ජිකුනි පාණාගාර රාජරාජ
මහාමාත්‍ය තිථික . තිථික ශ්‍රාවකයෙකු දස අග්‍රො
වරයෙහි නොහැසිර හජන පසුරුපාසනාදිය නො
කොට යම් ඒ කුලයෙක් අග්‍රභාදි දෙකයෙන් තොර
ව සිටිවතක් පිරිසට වැඩක්මුත් අවැඩක් නොකමැති
වෙදු, බුඩාදිත්තකරෙහි ශ්‍රඩාවෙන් ප්‍රසන්නවෙදු,
හෙවත් කම්ඵල ඇදහීම ඇතිව රත්නග්‍රයෙහි ප්‍රස
න්නද, දසඅක්‍රොෂ වසතුන්ගේ ගගයක්වා සත්තාර්
නය නොකෙරෙදු, අභියක්ම හිතයක්ම ගොග
කොමයක්ම අභයක්ම කැමතිවෙදු, සිව්පිරිසට වැ
ඩකැමතිවෙදු, සංඝසාව සතරමත්සන්ධියෙහි තුටු
ලදපාණයක්වැනිද, ස්වරූ ආලෝකයෙන් බවලාද,
ගෙට යනඵන භික්‍ෂුභික්‍ෂුනි සංඛ්‍යාත සෘෂිත්තේ ඵි
වර සම්මිඤ්ජනප්‍රසාරණ වාතයෙන් සුක්‍රාද, ඵ්වදු
කුලයන්තිසා ජිවත්තේද, හජන පසුරුපාසනාදිය
කෙරේද, මේ ගොචරනම් වන්නේය.

“ප්‍රච්ඛොති අනාවාරො කාසිකො වාවසිකොච
—පෙ—සද්ධෙසින් කාසික අනාවාරය වාවසික අනා
වාරයයි කියා අනාවාරය විප්‍රකාරමේ-ඵසින් කාසික
අනාවාරයනම් කවරයත්—ඇතම් භික්‍ෂුහුකෙන
ක් සංඝ සන්තිපාතයට පැමිනියේද, නොකරණලද
ගෞරවඇතිව ජථවර භික්‍ෂුන් සිවුරෙන්ගෝ අරි
යෙන් සටමින් සිටිනේද, සටමින් හිඳිනේද, ඉදිරියෙ
හි සිටිනේද, මතුගෙහි සිටින්නාක්මෙන් ගෞරව

නැතිව සිටිනේද, එසේම ගෞරව නැතිව ඉදිරියෙන්
 හිඳිද, උස්තැන හිඳිද, හිසවසා පෙරවා හිඳිද, ආසන්
 නතෑනසිට බෙණේද, අත වනනා බෙණේද, සුවි
 රහිඤ්ඤත් වහන්තැතිව සන්මන්කරද්දී වහන්තැති
 සන්මන් කෙරේද, සුවිර හිඤ්ඤත් ආසන්ගව සිටි
 ද, බාල හිඤ්ඤත් අස්තෙත් නගා පිළිබසාද, ගිණිත
 ල්ගෙහි සුවිර හිඤ්ඤත් නොවිවාර ගිනිදල්වාද, දෙ
 රවසාද, පැත්තොලෙහි සුවිරහිඤ්ඤත් සටමින් බසි
 ද, ඉදිරිව නැගේද, සටමින් තහාද, ඉදිරිව නහාද, ස
 ටමින් නැගේද ඉදිරිව නැගේද, ඇතුල්ගමට වදනේ
 සුවිර හිඤ්ඤත් සටමින් යේද, ඉදිරිවයේද, පලමුකො
 ටයේද, කුල වැස්සනගේ යම ගිණිසංගත ගෙවල් ආ
 දියක කඩනරාදියකින් මුවාවූ ගෙදෙරක කුලසත්‍රිපු
 කුමාරිපු හිඳිද, එසේ වදනේද, කුමරුවන්ගේහිස පරි
 ඵදිද, මේ කාසිය අනාවාරනම් වේ.

වාචසික අනාවාරයනම් කවරයන්—වෙහි ඇතම්
 සහකෙතෙක් ගෞරව නැතිව සුවිර හිඤ්ඤත් නො
 විවාරා බණ් කියාද, පැන විසදද, පාමොක් උදෙසාද,
 නොනැමිසිට බෙණේද, අත වනවනා බෙණේද, ඇ
 තුවහමට වන්නේද, සත්‍රියතට මෙනම්ඇත්තිය මේ
 නම් ගෝත්‍රඇත්තිය කමෙන් ඇද, කැදඇද, බත්ඇ
 ද, කැවුම්ඇද, කුමක් බොන්නමොද, කුමක්වලද
 මොද, කුමක් දේසිය දෙසාද, මෙනෙම වාචසික අ
 නාවාරයයි කියනුලැබේ. ආවාරයවනාහි මෙයට ප්‍රති
 පක්‍ෂවශයෙන් වෙදිතවැසි,

“භික්ඛු සගාරවො සප්පතිස්සො ගිරොත්තප්ප ස
 මපනනා සුභිවත්ථො සුපාරතො”—පෙ—සතුවෙන්
 මහණෙනමේ ශ්‍රද්ධාදියුත ගේතුකොටඇති ගෞර
 වයෙන් සුන්තවූයේ ගරුසාධයෙහි ගෞරව සාරා

දකදි වශයෙන් ප්‍රතිශ්‍රව සහිතවු ජයගෙන් ගරුස්වා
නසෙති නිව වුනිදැන්ගේ හිරිමතප්දෙකින් සුක්ත
වුයේ සේඛියා බම්පාරි පුරිවශයෙන් වනාකොට
තැද පෙරව ප්‍රාසාද එලවන ගමන්ඇතිසේ
ඉදිරිබලන බැව්මි නැත්තේ අනුදිග බැව්මි නැත්
තේ හසනපාද හැකිලිමි දික්කිරිමි නැත්තේ නොස
ක්දිග කොබලා සුගමාහු දහිනවශයෙන් යවනෙලු
ඇස්ඇති ප්‍රසාදකර ඉරියවු ඇතිවනබැවින් සමුද්‍රණි
වු ඉරියවු ඇත්තේ පවෙත්දියයන් කෙරෙහි සුසං
වුත රක්ෂාඇත්තේ පරගුඤ්ජිතවනගෙයින් ගොරන
සහසුවු වතුරිවිට ප්‍රත්‍යයෙහි පයෙහිසන ප්‍රතිශ්‍රත
ණ පරිභොගාදින් විසින් සමාකාරයෙන් ප්‍රමාදෙන්
තේ භාවනා මනස්කාර සංඛත 'ජයරියෙහි සුකත
ප්‍රසන්නවුයේ වතුරිවිට සම්ප්‍රජ්ඣාසංඛත සිහිනුව
නින් සුකතවුයේ අල්පේච්ඡ සතතුනි දැන්ගේ වැ
ඩු ව්‍යාපීදැන්ගේ ආසිසමාවාරික සිලයෙහි සකෘත්‍ය
කාරිව අදරකරන්ගේ ගුරුස්වානසෙති අදර බහුල
වුයේ වෙසේද මෙසේ මේ ගාරවාදිය දන්මාපි
කාමයන් විසින් අවර්තවබැවින් ආවාරයයි කියන
ලදි.

ගොවරොපන තිව්බොගොති උපනිසසය ගොව
රො ආරක්ක ගොවරො උපනිබ්බු ගොවරො ත්
—ප—යතුයෙන් ගොවරය වනාහි ත්‍රිවිධවෙයි,
නේ කවරේද? උපනිශ්‍රය ගොවරය, සමාහිසංඛත
වු සිතට ආරක්ෂාගොවරය, කම්භානසංඛතවු සිත්
හි උපනිබ්බු ගොවරය යන මොහුයි.

එහි උපනිශ්‍රය ගොවරයනම් කවරේද? අල්පේච්ඡ
තාදිවු දසකපාවන්ට පිහිටවු ගුණඇති කලකතමිග
තෙම උපනිශ්‍රය ගොවරයනම් වේ. යම් කලකතමි

ත්‍රියේකුණිසා පෙර තොරැසු සුග්‍රහයෙකුදී ධර්මයන්
අසලලාබේදි අසුදෙය නාවන නාවන පරිප්‍රවණාවෙ
න් සාකච්ඡාවෙන් අසීමෙන් පිරිසිදුවේද ශ්‍රාත ස්ථා
නසෙහි සාකදුරුවේද කම්පලයෙහි සමාන්ද්‍යවිස
සාර්ත්‍රකිර්මිවශයෙන් දෘඪය ඉරිප්පකෙරේද එහි ශ්‍රමා
වෙන් සිත් පහදවාද යම් ගුරුස්ථානයක් අනුව හික්
මෙන්ගේ ශ්‍රමාසිල ශාන්තකයාදිගුනගෙන්ගා අගති
සෙන් දුරුව බුබුධර්මයට එකගවූ ශාසනයෙහි විශිෂ්
වධන්ගාවූ භික්‍ෂුන් කෙරෙත් හික්මෙන්ගේ නම්
වෙයි.

සිල්වත්ව සිටත් කුකුලෙකු පියාපහරණ පමණ
අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්මයයි නොසිතත්තාවූ පුද්ගල
ගෙම ත්‍රිපිටක බුබුච්චනය බොහෝකොට කියත්
තේද (තොහොත්) ත්‍රිපිටක බුබුච්චනය උගෙන භූ
තතානුමෝදනා වසයෙන්ද රහිත ධර්මදේශනා වස
යෙන්ද අනුන්ව කියන්නෙවිනමුත් පුද්ගලයා විසින්
සම්පාදනානුයෝගයෙන් කටයුතුද ඒ නොකරන්නේ
විනමි අනුන්ගේ ගෙරිත් රක්තාවූ ගොපල්ලාමෙන්
(ගෙටිත්) අනුන්ගේ ගෙරි පාචාගෙණ දවස මුළුල්
ලෙහි රැකබලා කවාගෙණවත් සවස හිමියන්ට ගැ
ණපාචාදිලා තමා විසින් ලැබියයුතු දවස බලපමණක්
ලැබ පිවිත්වූ ස්වභාවයෙන්ද ගවගන්වද හිමිනො
වන්නාවූ ගොපල්ලාමෙන් සතරමග සතරඵලයයි
කියනලද ගුණයට හිමිනොවන්නෙය අතවැස්ස
නකෙරෙන්නත් කරුණාදක් නැත්තේයි—

එකුද්දනිස ස්ථිරයන්මෙන් ත්‍රිපිටක බුබුච්චිත
යෙන් එක ගාථාවතමුත් ධර්මදේශනා වශයෙන් අනු
න්ව කියන්නාවූ පුද්ගලගෙම, වේ, ඉදිත් සතරමග ස
තරඵල නිවණැසි කියනලද නවසල්ලාකෝ තතර ධර්ම

යට හිමිවන්නේය. කාමර්ග රූපරාග අරූපරාගයන්
කියන ක්‍රමවලට රාගයටද කාමර්ග නොවන්නාවූ භික්‍ෂු
හු නිවනට පිළිපත්තේය. යම්කිසි අරමුණක් විෂය
නොවනෝ ගැටෙමින් උපද්‍යායාගයෙන්ද වෛෂය
න්ද මොහයෙන්ද යනාදී වශයෙන් සංඥාපයඝාත
විතර්වයසවසයෙන් තමාගේ නිත කස වෙතෙස
නොවන්නාවූ යම් භික්‍ෂුවක් ඇද්ද ඒ භික්‍ෂුව දුක්ඛ
සත්‍ය සමුදයසත්‍ය නිරෝද සත්‍යයයි කියන වතුරා
යඝිසත්‍ය අවබෝධකෙරුමට විසිවීමටත්තෙක්වෙයි.
සංසාර දෝසයෙන් නිදහස්වීමට බලාපොරොත්තුව
සිටින සැත්කමට පිහිටදවෙයි-

සීලව්‍යුත්ත ධුතාගව්‍යුත්තයෙන් විරහිතවූ බොරු කියන්
නාවූ පුද්ගලතෙම භික්‍ෂුවූ පමණකින් ශ්‍රමණකම්
නොවෙයි. ඉවණලෝභාදී අරමුණෙහි යෙදී වාසය
කරන්නාවූ භික්‍ෂුහු කෙසේ ශ්‍රමණයෝ වෙද, නො
වේමය. ලෝභ වෙෂ මොහ හුපදවා ලෝභාදී පාප
ධර්මයන් කෙරෙන් තමාගේ සිත රැකී වාසයකර
න්නාවූ භික්‍ෂුන්කෙරෙන් වාසය කිරීම යහපත, ඒ
විභාවාරයට රසාලභිතයක් හමුවූ කල්හි යෝගි
සෝමනස්කාරය පැවැත්වීමෙන් ලෝභ වෙෂ මෝහ
හුපදවා ලෝභාදී පාපධර්මයන් කෙරෙන් තමාගේ
සිත රැකී වාසයකරන්නාවූ භික්‍ෂුන් කෙරෙන් වාසය
කිරීම යහපත, කායවාරයට සප්ත වෘත්තියක්
හමුවූ කල්හි යෝගිසෝ මනස්කාරය පැවැත්වීමෙන්
ලෝභ වෙෂ මොහ හුපදවා ලෝභාදී පාපධර්මයන්
කෙරෙන් තමාගේ සිත රැකීමද කායවිඤ්ඤායයි
කියනලද කායවාරයෙන් සිඛවන ප්‍රානවධ අදනනා
දුත කාම චිත්තවාරයෙන් දුරුව තමාගේ සිල්ලක්
ම යහපත, වච්චිඤ්ඤායයි කියනලද චිත්තවාරයෙන්

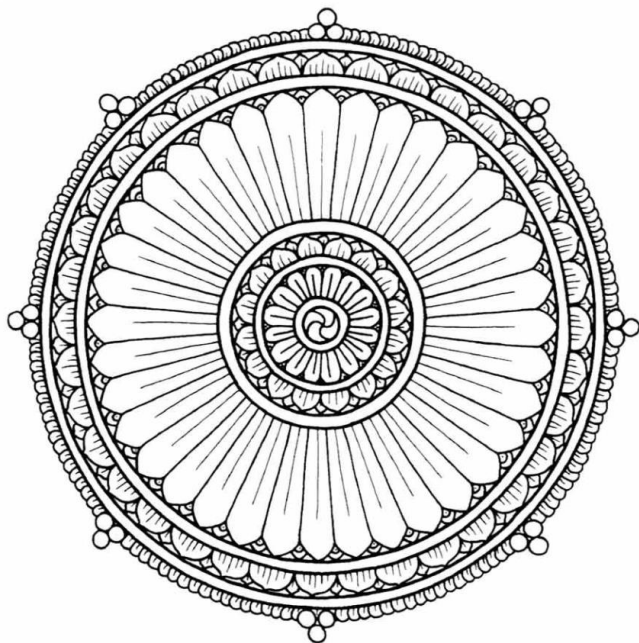
සිඬුවන මෘෂාවාද පෛශුන්‍ය පරෑම වචන සම්ප්‍ර
ලාපයෙන් දුරුව නමාගේ සිතැත්ම යහපත (හ
වාහයයි) කියනලද මනෝචාරයෙන් සිඬුවන අහිංසා
ව්‍යුහය ජීවත් වන්නේ දුරුව නමාගේ සිත රැක්
ම යහපත, සියලු සංවරයහා ව්‍යුහයේ සද්‍යොග්‍ය
සාකිරීමේ සිත්තැති යම් භික්‍ෂුවක් ඇද්ද ඒ භික්‍ෂු
ව සියලු සංසාර දුක්ඛයෙන් මිදීමට සාරාප ඇත්තෙ
ක්ද වෙයි.

අතීත, දුක්ඛ, අනාත්ම යයි, සිහිකරනනාවූ භික්‍ෂුහු
පරහට අක්‍රොශාදී වශයෙන් කසිත්, වචසිත්, මණ
සිත් උපසාදයක් නොකරීමද, ප්‍රාතිමෝක්‍ෂ සංවර
සිලයෙන්, සංවරයද, (හෙවත්) රක්‍ෂාවද; ආනාර
යෙහි; ප්‍රමාණය දනනාවද, (හෙවත්) පිළිගැනීම
මෙන්ද වැලඳීමෙහිද පරහටදීමෙහිද පමණදනනා
වද, (නොහොත්) දුරුමත් සෙමින් උපන් සතර
පසය පස්විසා වලදකවද (හෙවත්) ශස් කිරීමට
ආධාරව සිටිනනාවූ සතරතන්ත්‍රපාදයෙන් වෙන්ව
සුනුකනාරවලිහි සෙනස්තෙහි ඇල්මද, කෙලෙස මාර
යාගෙන් ජයගැනීමට උඤ්චිය වඩනනාවූ භික්‍ෂුහු
ආර්‍යා අභ්‍යාංගික මාගීයට සතකයෙන් පිළිපැදිය
මේ සියලු සියලු බුදුවරයන් ගේ, අනුශාසනායි,

ගුණධුර, විදග්ගාධුර (යන්නෙන්) වදාලබවින්
මෙම පොතේ ඉහතත් දැන්වූ ක්‍රමයට පිළිපදිනනාවූ
භික්‍ෂුහු සිවුපසයට සුදුසුමය.

“ම තු ස ම බ න් ධ සි”

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු